

De Oud-Oosterse Meeuw ***een nieuwe ster aan de duivenhemel***

Door: Andreas Boisits.
Vertaling: Mick Bassett.

Met dank aan de Geflügel Börse; het meest toonaangevende kleindiermagazine van Duitsland. (<http://www.gefluegel-boerse.com/>)

Uiteindelijk was het zo ver. Op de VDT Show van 2008 in Dortmund werd met succes een nieuw ras ter erkenning aangeboden door topfokker Rainer Dammars. Het ras werd erkend onder de mooi klinkende naam: "Altorientalisches Mövchen" (Oud-Oosterse Meeuw) en in een groot aantal attractieve kleurslagen.

Links:
Oud-Oosterse Meeuw, Satinette 0-1 blauw witgeband, op de VDT Show in 2008 te Dortmund, ZG 93, inz. R. Dammers.

Rechts: Oud-Oosterse Meeuw, Satinette 0-1 zwart gezoomd met elegante, opgerichte houding.
Foto's: Boisits.

De naam Oud Oosterse Meeuw verscheen voor het eerst in een rasartikel in Geflügel Börse 8/2002. Zoals ook al te lezen was in het Oostenrijkse Kleindiermagazine, is deze duif feitelijk niet zo jong en niet zo 'nieuw' als ras. Het woord 'Oud' in de naam geeft al aan dat het hier gaat om een originele vorm van een ras wat hier al tientallen jaren en bij veel fokkers bekend is, namelijk de (Moderne) Oosterse meeuw. Zoals zo vaak gebeurd is, bij de vele duivenrassen die er zijn, vond er ook bij de Oosterse Meeuw een proces van veranderingen plaats in de loop der tijd en in de diverse landstreken van de wereld. Uitgaande van de eisen wat een ras tot ras maakt, kunnen we hier in ieder geval zonder twijfel tenminste twee aparte rassen erkennen. In de USA ziet men af en toe, ook tegenwoordig nog, een derde 'type', ondersteund door de zeer actieve speciaalclub daar.

Rechts: Oud-Oosterse Meeuw, Satinette, bruinwitgeband v/j. Inz. G. van Dooren, tijdens Champion Show 2010.
Foto: Mick Bassett.

Qua raseigenschappen houdt deze duif het midden tussen het Oude en Moderne type Oosterse Meeuw. Oosterse Meeuwen met een iets ander type begon men het eerst te

zien in buiten Anatolië, de bakermat van dit ras, en dan vooral in Midden en West Europa en in de USA. Het duurde echter wel 150 jaar voordat ze geperfectioneerd waren in het type van de hedendaagse Oosterse Meeuw met zijn verfijnde schoonheid, maar inderdaad ook extreme kenmerken. Oostelijk van het voormalige 'IJzeren Gordijn' bleef echter de onveranderde, pure vorm bestaan. De erkenning van het 'nieuwe/oude' type was dan ook volledig terecht.

Links:

Sulfurettes zijn verdunkleurige Brunettes; hier een voorbeeld met een perfecte spiegelstaart.

Zeer veel interesse

Na de eerste verschijningen in Midden Europa en de artikelen in de vakbladen volgden moedige pogingen om het ras bekendheid te geven aan een groter publiek d.m.v. tentoonstellingen en duivenmarkten. Sindsdien is de belangstelling voor de Oud-Oosterse Meeuw – of de Oude Satinette, zoals ze ook vaak genoemd worden - enorm toegenomen. De in het Westen zo radicaal veranderde Oosterse Meeuwen waren vanwege de exotische kleuren en zeer vertrouwelijke aard altijd zeer in trek bij de duivenliefhebbers. Ondanks dat is er maar een kleine kern van bevlogen fokkers die door de jaren heen trouw blijven aan het ras. Vooral het tijdrovende broeden met voedsterduiven, die bij dit ras noodzakelijk zijn, is een reden dat er niet meer fokkers bijkomen. Juist op dit punt geeft de Oud-Oosterse Meeuw geen problemen.

Rechts: Een veel voorkomende fout bij de duiven die uit de Oostelijke landen komen: Blulette met een roest-rode aanslag aan de voorzijde van de vleugelbanden.

Ze hebben een middelgrote snavel en de fokkerij gaat wat dit betreft geheel zonder problemen; ze brengen hun jongen perfect groot en hebben een natuurlijke, vitale constitutie. Ze kunnen dan ook gerust aanbevolen worden aan beginners of aan jeugdige fokkers, zonder de angst dat de fokresultaten zo matig of slecht zijn dat ze meteen weer afhaken. Ik wil u hier graag wat vertellen over mijn eigen ervaringen met dit ras. De afgelopen jaren heb ik mijzelf uitgebreid geïnformeerd aangaande de nieuwe Oud-Oosterse Meeuwen en keer op keer verbaasde ik me erover hoezeer vooral de vrouwen zich aange

trokken voelen tot dit ras. We weten allemaal (en jammeren daar wel eens over) dat onze hobby vooral een 'mannenhobby' is. Dit zou met de erkenning van dit nieuwe ras wel eens kunnen gaan veranderen! Van tijd tot tijd wordt er wel eens een ras erkend waarvan gezegd wordt dat het een echt 'damesras' is. In de categorie 'gevederde hartenbrekers' heeft de Oud-Oosterse Meeuw onbeschaamd en onbetwist zijn eerste plaats al ingenomen! Dit maakt het ras extra waardevol en de moeite waard voor ons allemaal. In ben er van overtuigd dat dit Pareltje uit de Oost met al zijn luisterrijke schoonheid, de harten zal veroveren van zelfs de meest sceptische echtgenotes van duivenfokkers.

gezegd wordt dat het een echt 'damesras' is. In de categorie 'gevederde hartenbrekers' heeft de Oud-Oosterse Meeuw onbeschaamd en onbetwist zijn eerste plaats al ingenomen! Dit maakt het ras extra waardevol en de moeite waard voor ons allemaal. In ben er van overtuigd dat dit Pareltje uit de Oost met al zijn luisterrijke schoonheid, de harten zal veroveren van zelfs de meest sceptische echtgenotes van duivenfokkers.

Boven: Volledig onveranderde (pure) Oud-Oosterse Meeuwen blauw en verdund blauw witgeband op een dierenmarkt in Virovitica, Kroatië, in februari 2009.

De Oud-Oosterse Meeuw in Detail

Nadat het ras officieel was erkend werd de standaard gepubliceerd in de Geflügel Börse 12/2009. Ik wil hier graag een paar raskenmerken bespreken. Het algemeen voorkomen van de Oud-Oosterse Meeuw is dat van een elegante duif, iets opgericht van houding en vrij kort tonend, maar dan vooral als het dier in actie is; de lijn van het oog tot de poten is dan vrijwel vertikaal. Ze moeten, in vergelijking met hun 'moderne' neef, echt klein en fijn overkomen. Verder zijn natuurlijk de koponderdelen, inclusief de snavel en ogen, van doorslaggevend belang voor de identiteit van het nieuwe ras. De snavel kunnen we omschrijven als krap middellang en, anders dan bij de Oosterse Meeuw, een lichte hoek vormend met het voorhoofd. De gewelfde bovenlijn van de kop loopt zonder onderbreking door tot in de puntkap. De grote, donkere en expressieve ogen zijn rondom maar spaarzaam bevederd. De ogen hebben brede, lichtgekleurde en onbevederde oogranden. Zoals bijna alle 'Meeuwen' (behalve de Antwerpse Smierel), hebben ook onze mooie Oud-Oosterse Meeuwen een duidelijke keelwam en een goed ontwikkeld jabot; dat is een langwerpige veerkrans gevormd door een plooi in de huid vóór aan de hals.

Rechts: Kopstudie van een blauw wit geschubde duif, met een prima koplijn, brede oogranden, een prachtige puntkap (reikend tot de schedellijn) die in de nek aansluit op de manen. Foto: Boisits.

De meeste raseigenschappen liggen inmiddels al goed vast in de fokstammen; anderen hebben nog wat aandacht nodig en moeten in de praktijk op bredere basis verder vastgelegd worden. Aangaande staart, poten en bevedering zijn er zelden problemen. In tegenstelling met de correcte vorm van de kop, die tot op zekere hoogte nog wat aandacht van de fokkers vereist. De juiste hoek tussen de snavel en de koplijn is iets wat slechts met veel geduld bereikt zal worden en de fokkers nog wel een tijd bezig zal houden. Eerlijk gezegd zijn er nog maar weinig duiven die dit onderdeel tot in de perfectie laten zien.

De reden hiervoor is, dat veel van de Oud-Oosterse Meeuwen voor een deel het product waren van kruisingen met de Oosterse Meeuw. Absoluut raszuivere Oud-Oosterse Meeuwen waren moeilijk te verkrijgen toen de fokkers met dit ras aan de slag gingen. Dit werd me meer dan ooit duidelijk toen ik in februari, op een duivenmarkt in Virovitca, Kroatië, een groot aantal prachtige Oud-Oosterse Meeuwen zag die overduidelijk en absoluut puur en origineel waren. Deze duiven waren allen klein en sierlijk en hadden ook allen die duidelijke hoek tussen de snavel en de voorkop. Ze waren duidelijk nooit vermengd met de Oosterse Meeuwen van het Westen. In die tijd was Kroatië nog geen lid van de Europese Unie en het risico van sporadische grenscontrole was altijd aanwezig, dus ik durfde het risico niet aan om er een paar te importeren. Maar ik ben er van overtuigd dat we met de nodige selectie in de nu officieel erkende richting, binnen niet al te lange tijd ons fokdoel echt wel zullen bereiken met de duiven die we nu hebben. Ik heb overigens kunnen vaststellen dat onze duiven gelukkig op sommige punten, zoals kleur en tekening, over het algemeen een beetje voorliggen op de originele dieren in de Zuid- en Oost Europese landen.

De kleur rood geschubd. Links de jonge duif. Onder de volwassen "Oude Satinette".

Een rijk kleurenpalet

Het Nationale/Federale Comité voor Erkenningen, onder de leiding van Reiner Wolf en Dr. Werner Lüthgen, heeft de Oud-Oosterse Meeuw gelukkig in een groot aantal gevarieerde kleurslagen erkend. In tegenstelling tot de Oosterse Meeuw, werden alle kleurslagen bij de Oud-Oosterse Meeuw alleen erkend in de Satinette tekening. Satinetten zijn Meeuwen met een regelmatige bonttekening, de zogenaamde 'Anatolische bonttekening' ofwel wit met een gekleurd vleugelschild en staart. Anders dan bij zijn moderne neef werd de Oud-Oosterse Meeuw hier erkend in praktisch alle genetische combinaties en mogelijke erfactoren die voorhanden zijn bij de Oosterse Meeuw. Alleen de witgebanden met gezoomde staart werden niet erkend, omdat daar bij de fokkers geen behoefte aan was.

Veel gestelde vraag

Zoals u in de standaard kunt zien, zijn de kleurslagen voor onze Oud-Oosterse Meeuwen verdeeld in twee brede categorieën. Dat zijn in de eerste plaats de Satinetten met spiegelstaart en dan de Satinetten met gezoomde staart. Ik heb gemerkt dat het voor veel fokkers (en soms ook voor de keurmeester) niet geheel duidelijk is volgens welk genetisch criterium deze verdeling bij de Oosterse Meeuwen gemaakt is. Het antwoord is echter verbazend simpel. De gezoomde Meeuw heeft altijd de *spread factor* voor kleur. Bij de Spiegelstaart ontbreekt dit gen echter. Het is dan duidelijk dat bijv. een blauw-witgeschubde Oosterse Meeuw – dus een duif zonder de *spread factor* - vanzelfsprekend een spiegelstaart heeft. Zou de *spread factor* voor kleur daar bij komen, dan zou de

kleurslag 'zwartgezoomd' ontstaan, die, zoals de naam al zegt, een gezoomde staart laat zien. Deze formulering, "zoals de naam al zegt", is alleen van toepassing op de speciale terminologie voor de Oosterse Meeuw, dat op een enkele uitzondering na het enige ras is waar de vraagstelling: "met of zonder spiegelstaart" van toepassing is. Bijvoorbeeld voor Kleurduiven ligt dit toch heel anders. Ik wil graag een voorbeeld geven ter illustratie. Tijdens de discussie bij het opstellen van de standaard voor de Oud-Oosterse Meeuw met de Fokkerscommissie, geleid door Reinier Wolf, een zeer competente kleurduivenexpert, rees de vraag of in de categorie "Satinette met spiegelstaart" de kleur "Bruin witgeschubd" moest worden opgenomen. Als we kijken naar de Standaards van onze Kleurduiven, zien we dat deze kleur inderdaad voorkomt bij een aantal rassen (bijv. de Zwitserse Berner- en Thürgauer Witstaart), waar het dan beschreven is als "Bruin-witgeschubd". Maar het is een feit dat de eigenschappen "Spiegelstaart" en "Gezoomde staart" niet van belang zijn bij Kleurduiven (en bij de Witstaarten al helemaal niet). Hier is de vraag of het geschubd of gezoomd betreft dus niet zo zeer een kwestie van genen, maar geheel op basis van optische waarneming, zodat bij de Zwitserse duiven besloten werd om te kiezen voor de benaming 'Witgeschubd'. De relatie kleur-tekening is bij de Oosterse Meeuw geheel anders. Gezien de mogelijkheid voor het gebruik van "bruin – witgekrast" bij de Oosterse meeuw, die dan begrijpelijkerwijs over de spread factor moet beschikken, zien we overeenkomstig het bovenstaande dat zo'n duif een gezoomde staart zal laten zien. Zij behoren dus niet tot de groep "Satinette met spiegelstaart" en derhalve is er geen sprake van "bruin gekrast". Dat is reden dat men bij de Oosterse Meeuw besloot om als kleuomschrijving alleen "bruin gezoomd" toe te staan en geen "bruin - witgekrast". Dit voorbeeld laat zien hoe belangrijk het is om enig voorstellingsvermogen en adequate en objectieve samenspraak met specialisten te hebben tijdens het opstellen van een rasstandaard, zodat inconsequenties snel en effectief verwijderd kunnen worden. Dit alles is naar mijn mening op een zeer succesvolle manier verlopen bij de erkenning van de Oud-Oosterse Meeuw.

Onder: De kleur dominant rood witgeband. Opmerkelijk is het verschil in veerkleur tussen de die van het jeugdkleed (kleine foto) en die als volwassen duif (foto rechts).

Rechtsboven: Let op de gekleurde veerschachten; het gen voor de 'Spread factor' ontbreekt, dus het is genetisch gezien een spiegelstaart. (Foto's: Boisits)

De dominant rode grondkleur

Dit heeft nogal voor wat verwarring gezorgd bij de fokkers van de Oud-Oosterse Meeuw. De diverse fokkersbijeenkomsten hebben er gelukkig voor gezorgd dat alle onduidelijkheden nu zijn weggenomen. Deze samenwerking tussen de fokkers en de foktechnische commissie hebben geresulteerd in een precieze en correcte beschrijving van de betreffende kleurslagen in de standaardtekst. Om enige sturing te geven aan de inmiddels vele fokkers van deze kleurslagen, geven we u hier een korte beschrijving en analyse van het werk van het afgelopen jaar, samen met wat voorbeeldfoto's. In het eerste artikel over de Oud-Oosterse Meeuw in de ÖKZ (Oostenrijkse Kleindiermagazine) van 12/2005, schreef ik over een toen nog niet precies benoemde kleur die ik wilde analyseren. Ik was in de veronderstelling dat die twee Oud-Oosterse Meeuwen, die ik ontdekt had bij Mr. Shkreli in Hannersdorf, Südburgenland, misschien een onbekende genetische verdunningsfactor konden hebben. Ik mocht die twee duiven hebben en weldra bleek dat het duiven waren met de dominant rode basiskleur. In een later artikel t.b.v. de eerste presentatie op de VDT Show van 2006 in Neurenberg en ook in de ÖKZ 1/2007, toonde ik 3 foto's van deze kleurslag, die ik 'aszilver (lavendel) gezoomd' en 'aszilver witgeband' noemde; mijn eerste gedachte dat het om een verdunning of oplekende factor ging, kon ik afwijzen of uitsluiten. Niettegenstaande moet ik nu toegeven dat ik in die tijd veel te voorbarig was met de naam 'Aszilver gezoomd'. Zoals eerder uitgelegd, mag men een Oosterse Meeuw slechts 'gezoomd' noemen als de *spread factor* aanwezig is, en die ontbrak. Als ik toen naar die 2 duiven keek, leek alles zo duidelijk als wat! In 2007 zou ik mijn huis er om verwed hebben dat deze duiven de *spread factor* misten. Die weddenschap zou ik jammerlijk verloren hebben!

Rechtsboven: De kleur van het vleugelschild in deze kleurslag is bleker en meer teruggetrokken als bij roodzilver gekrast (geschubd). De spreidingsfactor (Spread) is aanwezig, derhalve is dit genetisch een Satinette met gezoomde staart. Let op de veerschachten in de staartveren; deze zijn volledig wit.

Het resultaat van de Gen analyse

Het zou te uitgebreid worden om de proefparingen hier punt voor punt te beschrijven, dus beperk ik me tot de resultaten. Allereerst is het belangrijk om te snappen dat de correcte benaming voor deze kleur niet is "aszilver (lavendel) gezoomd" maar "dominant rood-witgeschubd". (De verdunningsfactor speelt hier geen rol). Ik kan zelf nog altijd nauwelijks geloven dat de combinatie van rode grondkleur, de witte schubtekening, de drie genen voor *toy-stencil* en de *krul-stencil* deze kleur zouden kunnen geven, maar de resultaten zijn bekend en absoluut zeker. Voeg de spreadfactor voor kleur hier aan toe en je krijgt een

verdere verbleking van het fenotype, aldus resulterend in 'aszilver gezoomd'. Dit ziet er uit als een heel lichtgrijze, bijna witte duif met een rozerode tot lavendelkleurige zoming. De staartveren van een rood witgeschubde hebben tenminste nog een zweempje kleur in de onderstaartveren, maar de aszilvergezoomde is vrijwel wit. De Standaardcommissie had ook een witgebande variëteit met een dominant rode grondkleur erkend en die is zonder de *spread factor*, dus rood witgeband. De gebanden mét de *spread factor*, zoals aszilver witgeband en alle andere gebanden met gezoomde staart (dus zwart witgeband, dun witgeband, bruin witgeband, kaki toen niet erkend. Aangezien - kunnen ontstaan uit de Standaardcommissie deze waren ze op dat moment nog dun factor krijg je uit rood-aszilvergezoomd: crème dun geel-witgeband. De intensievere basiskleur erkend. Dat zou ook duiven zien er vrijwel er nu 6 dominant rood Oosterse geshowd

witgeband en crème witgeband) zijn theoretisch - alle dun variëteiten dominant rode kleur, heeft de allemaal in één keer erkend, ook al niet aanwezig. In combinatie met de witgeschubd: crème-witgeschubd; uit gezoomd en uit dun rood-witgeband: crème-witgebanden zijn, net als de aszilver-witgeband, natuurlijk niet weinig nut hebben, want deze geheel wit uit! Alles bij elkaar zijn variëteiten erkend bij de Oud-Meeuwen, die nu voortaan kunnen worden.

**Links: Oud-Oosterse Meeuw Satinette
Bluette duivin, ofwel blauw witgeband.**

Traditionele namen

In de Standaard omschrijving van de Oud-Oosterse Meeuw staan alleen de genetisch correcte kleurbenamingen vermeld. De benamingen die tientallen jaren een traditie waren, zijn opzettelijk weggelaten. In de herziene 'EE' Standaard voor de Oosterse Meeuw zijn deze kleurslagen ook weggelaten. Aan de ene kant geeft dat wat eenheid in de jungle van duivenstandaards, maar aan de andere kant zullen veel fokkers – waaronder ik – het verlies betreuren van zulke kleurrijke namen als "Bluette" voor de blauw-witgebande, "Silverette" voor de bruin-witgebande en "Sulfurette" voor de kaki zilvergeschubde Meeuw. In ben er van overtuigd dat in de kring van fokkers deze traditionele namen altijd doorgegeven zullen worden; we laten ze niet uitsterven! Klinkt het voor een fokker niet veel vriendelijker en attractiever als hij bijv. gewoon kan zeggen 'Brunette' in plaats van dezelfde duif aan te moeten duiden met de saaie omschrijving 'bruin witgeschubd'? Natuurlijk is het van belang dat de fokker de genetische achtergrond van de kleurslagen kent, maar dat bereikt men niet perse met een genetisch correcte naam voor de kleurslag, voor zover dat al mogelijk is, maar door zich verder te verdiepen in de duivengenetica. De vaak geopperde bewering dat onze oude duivenrassen een belangrijk erfgoed en cultuurgoed der mensheid zijn, verliest snel zijn waarde als dit enkel gericht is op de duif zelf. In deze context zijn volgens mij de doorgegeven tradities in onze hobby het belangrijkste. Slechts dat wat wij mensen met onze hoofden en handen van onze hobby maken, kan als cultuurgoed aangeduid worden – daarbij behoren ongetwijfeld ook de vele kleurslagen van de Oosterse Meeuw die generaties lang zijn doorgegeven.

Tot slot

Aan iedereen die (nog) geen Oud-Oosterse Meeuwen heeft, wil ik graag de onderstaande gedachte meegeven, om te bewaren in hun hart en als pleitbezorger voor onze mooie duivenhobby: "Het is niet genoeg om van duiven te dromen; men moet op zijn minst elke dag contact met deze prachtige dieren hebben om er ten volle van te genieten". In Duitsland wordt hard gewerkt aan een website en Speciaalclub, dus weldra kunnen alle vragen aangaande dit attractieve ras beantwoord worden door fokkers met kennis van zaken.

**Rechts:
Standaardtekening
Van de
Oud-Oosterse Meeuw,
Door Jean Louis
Frindell.**

**Standaard van de
Oud-Oosterse Meeuw
(Altorientalische
Mövchen)
Volgens de EE:
European Standard**

Land van oorsprong:
Midden Oosten

Algemeen voorkomen

Korte, bijna middelgrote Meeuw, iets opgerichte houding, bijna middellange snavel, puntkap en bekousd.

Raskenmerken

Type: Compact, licht naar achteren doorgebogen hals.
Stand: Krap middelhoog, licht afhellende houding.
Kop: Langwerpig, achter de neusdoppen goed gevuld, een, in profiel matig gebogen belijning met lichte snavel-voorhoofdhoek; tussen snavelaanzet en ogen zijwaarts goed gevuld; de puntkap ten minste tot de schedellijn reikend.
Oogkleur: Donker.
Oogranden: Bleek, weinig afgedekt.
Snavel: Krap middellang, aan de basis krachtig, goed gesloten, met het voorhoofd een lichte hoek vormend, vleeskleurig.
Neusdoppen: Fijn.
Keel: Goed ontwikkelde keelwam.
Hals: Vol uit het lichaam komend, kort, krachtig; in postuur licht naar achteren gebogen; goed ontwikkeld jabot.
Borst: Breed, gewelfd, iets opgetrokken gedragen.
Rug: Afhellend, breed in de schouders.
Vleugels: Krachtig, gesloten, vleugeldracht normaal.
Staart: Kort, staartdracht normaal.
Benen: Krap middellang, bekousd.
Bevedering: Goed ontwikkeld, glad aanliggend.

Kleurlagen

a/ Satinette met spiegelstaart:

- Rood-, geel-, blauw-, blauwzilver-, roodzilver-, geelzilver-, bruinzilver- en kakizilver witgeband;
 - rood-, geel-, blauw-, bruin-, kaki-, blauwzilver-, roodzilver-, geelzilver- bruinzilver-kakizilver-geschubd;
- de laatstgenoemde met goudkraag en zwavelkleurig geschubd.

b/ Satinette met gezoomde staart:

- Zwart-, dun-, rood-, geel-, bruin-, kaki- aszilver (lavendel)- en crème- gezoomd.

Kleur en tekening

Zie voor kleuren het hoofdstuk "Specificatie van kleuren" in de NBS-standaard. De kleuren intensief, respectievelijk zuiver.

Satinette: Het hele lichaam wit met uitzondering van het schild en de staart. 5 tot 12 buitenste slagpennen wit; bij voorkeur verschil tussen links en rechts of omgekeerd niet meer dan 2.

Iets gekleurde broek en dijbeenbevedering is toegestaan.

Ernstige fouten

Te groot, lang, smal lichaam; afwijkende vleugeldracht; te platte schedel; afwijkende puntkap; ontbrekend jabot; ontbrekende keelwam; korte en/of sterk afhangelende snavel; te roestig vleugelpatroon; onscherpe zoming; ernstige kleur- en tekeningfouten.

Beoordeling

Na het algemeen voorkomen zijn de volgende raskenmerken in onderstaande volgorde van betekenis:

- Type en stand
- Kleur en tekening
- Kop en snavel
- Jabot
- Voebevedering

Ringmaat: 8 mm

Noot: In Duitsland zijn meerdere kleurlagen erkend.

Interesse?

Neemt u dan a.u.b. contact op met de auteur van dit artikel:

Andreas Boisits, Tauchen 52, A-7433 Mariasdorf, Oostenrijk. Tel. 0043 3353 6526.

Email andreas.boisits@aon.at

Of met:

**Rainer Dammers,
Hamburger Str. 33, D-24576 Bad
Bramstedt, Duitsland.**

Tel. 0049 4192 1626.

Email rainer-dammers@t-online.de

Of met de Fokker(s) in Nederland:

**G. van Dooren,
Landpoortstraat 7, 5371 BT
RAVENSTEIN (NL)**

Tel.: +31 (0)486-413307

**Rechts: Oud-Oosterse Meeuw,
Blondinette rood gezoomd.**

**Ter erkenning ingezonden door
G. v. Dooren op de Champion Show
2010 te Utrecht (NL).**

Copyright ©2010

Aviculture-Europe.

All rights reserved by VBC.

